RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 222.845 van 14 maart 2013
in de zaak A. 205.689/VII-38.594.

In zake : de MAATSCHAPPIJ VAN ONDERLINGE BIJSTAND HOSPITAAL-PLUS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sandra Lodewijckx en Jens Debièvre
kantoor houdend te 1000 Brussel
Havenlaan 86c, bus 113
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de CONTROLEDIENST VOOR DE ZIEKENFONDSEN EN DE LANDSBONDEN VAN ZIEKENFONDSEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Pierre Slegers en Bruno Fonteyn
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpsesteenweg 178
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 juli 2012, strekt tot de nietigverklaring van "de beslissing van de Controledienst voor de ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen d.d. 14 mei 2012, meegedeeld aan Maatschappij van Onderlinge Bijstand Hospitaal-Plus per schrijven d.d. 24 mei 2012, waarbij wordt beslist dat een definitieve toelating tot de organisatie van aanvullende ziekteverzekeringen slechts kan worden toegekend aan Maatschappij van Onderlinge Bijstand Hospitaal-Plus mits naleving van de in het schrijven van 24 mei 2012 gestelde voorwaarden".

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 221.846 van 20 december 2012 stelt de Raad van State de afstand van de vordering tot schorsing en van de accessoire vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen vast.

Het genoemde arrest is op 31 december 2012 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 13 februari 2013 heeft de hoofdgriffier aan de verzoekende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

Bij het arrest nr. 221.846 van 20 december 2012 stelt de Raad van State de afstand van de vordering tot schorsing en van de accessoire vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen vast.

De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De hoofdgriffier heeft de verzoekende partij medegedeeld, met toepassing van artikel 15ter, § 1, van het genoemde koninklijk besluit van 5 december 1991, dat de kamer de afstand van geding zou uitspreken, tenzij de verzoekende partij binnen een termijn van vijftien dagen zou vragen om te worden gehoord. De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Er bestaat aanleiding om de afstand van het geding vast te stellen.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien maart tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door
Bart Tettelin, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Bart Tettelin **Eric Brewaeys**